

Nazwa przedmiotu	RZEŹBA
Jednostka prowadząca	Wydział Malarstwa I Rzeźby
Jednostka dla której przedmiot jest przygotowany	Katedra Mediacji Sztuki
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Rok studiów/semestr; forma studiów	studia licencjackie, I rok , semestr I i II stacjonarne
Liczba punktów ECTS	4
Prowadzący	starszy wykładowca dr Maria Wrońska, mgr Tomasz Niedziółka
Cel zajęć	Praktyczne i teoretyczne wprowadzenie studenta w podstawy problematyki rzeźbiarskiej. Pobudzenie rozwoju świadomości przestrzennej.
Wymagania wstępne	Elementarna wrażliwość na jakości przestrzenne.
Efekty kształcenia w zakresie:	
- wiedzy	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student wie jaka jest rola rzeźby w kształtowaniu i organizacji przestrzeni. 2. Student zna historyczne i współczesne dynamizmy przemiany form w rzeźbie. 3. Student rozumie sens racjonalnej organizacji materiału przestrzennego i formotwórczą rolę rzeźby (laboratorium form).
- umiejętności	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student umie:<ol style="list-style-type: none"> a) poprawnie obserwować bryłę i zespół brył. b) wykonać odwzorowanie układu przestrzennego z zachowaniem charakteru ruchu figury ludzkiej i ustawienia jej na ponie. 2. Student potrafi określić podstawowe relacje jednostek przestrzennych :<ol style="list-style-type: none"> a) w zamierzonym układzie brył (kompozycja) b) odnaleźć i oznaczyć elementy ładu przestrzennego w zastanej sytuacji .
- kompetencji personalnych i społecznych	Student opanował podstawowe zasady oraganizacji warsztatu i posiadał umiejętność opisu przyjętych zamierzeń. Komunikuje swoje zamierzenia w poprawnej terminologii. Jest zdolny współdziałać z prowadzącym zajęcia i grupą studencką.

Koncepcja dydaktyczna

uwzględnia przede wszystkim fakt, że dla przyszłych absolwentów mediacji sztuki potrzebne będą wiedza o tradycji i współczesności rzeźby, znajomość wewnętrznych reguł stanowiących o klasie dzieł rzeźbiarskich, a także wrażliwość na jakości formy przestrzennej. Natomiast w o wiele mniejszym stopniu będą ważne konkretne umiejętności rzeźbiarskie. Te założenia prowadzą do:

- praktycznego i teoretycznego wprowadzenie studenta do problematyki rzeźbiarskiej;
  - pobudzenia rozwoju świadomości przestrzennej.
- Po - podstawowym środkiem do osiągnięcia tych celów są ćwiczenia, a więc praktyczne doświadczanie rzeźby wzbogacone o wykłady objaśniające tradycję i współczesne praktyki rzeźbiarskie.

ĆWICZENIA**Wydzielenie bryły z otaczającej przestrzeni:**

zadania z natury (praca w glinie):

1. postać w ruchu (zadanie z wyobraźni);
i drugie zadanie po pewnym czasie;
2. postać w ruchu (zadanie z wyobraźni) ale uproszczona, przetworzona, ważna idea plastyczna, kompozycja, a nie naśladowanie natury li tylko.
3. postać ze szkiców, bez konstrukcji, szkice ze wszystkich stron (praca na dwóch zajęciach)

4. akt z modelu, szkice, konstrukcja, rzeźba z modelu H~60cm (na 6-7 zajęć)
dużo czynnej korekty

zadania kompozycyjne:

0. glina ćwiczenie wstępne - kula na sześcianie

1. uprzestrzennić prostą bryłę geometryczną, aby otrzymać kompozycję rzeźbiarską,

(szkice rysunkowe wielu propozycji, wybieramy i realizujemy jedną - to jest zasada dla wszystkich zadań z tej serii)

2 z zaproponowanych brył A i B wykonać całość A+B, tak by tworzyły określony sens i tak by

2. A i B występując razem zmieniły się, "nagięły się" do siebie.

Interakcja bryły i otaczającej przestrzeni:

3. ażur - forma, w której masy okalającego powietrza są tak samo ważne jak sama bryła

4. pion - kompozycja o charakterze pionowym

5. rytm - propozycja rzeźbiarska, w której naczelnym sensem konstrukcji jest występowanie rytmu, kompozycja rytmiczna

6. architektura - nie model!, a rzeźba o charakterze architektonicznym

7. podzielone - zestawione, prostą bryłę geometryczną dzielimy na 3 części i zestawiamy je w nową całość o określonym sensie plastycznym

Stymulacja wyobraźni przestrzennej (różne materiały):

3. 1. kartka A4 wobec przestrzeni pracowni, wobec elementów pracowni (kartkę można zmieniać - giąć, ciąć, rwać itp.)
4. 2. na motywie wybranego rytmu pracowni skonstruować określoną całość, jako kompozycję odnoszącą się do tego rytmu
5. 3. wskazać coś, uczynić to bardziej widocznym, ważniejszym niż otoczenie pracowni
6. 4. za oknem, w pracowni zrobić coś wobec zewnątrz
7. 5. jesienią woda, deszcz, kałuże zmieniają wygląd świata, zrobić na dworze coś wobec tej wody, tego szczególnego charakteru plastycznego
8. 6. podobnie ze śniegiem - działania plastyczne wobec zaśnieżonej przestrzeni
9. 7. cegła wobec otoczenia - działanie na zewnątrz
10. 8. znajdź określoną przestrzeń w budynku szkoły, zbadaj jej charakter, zrób coś co podkreśli, wzmocni działanie tego miejsca

WYKŁADY

1. Cykl: Rozwój świadomości przestrzenno - wzrokowej / rzeźba jako laboratorium form.

2. Cykl: Współczesne funkcje rzeźby.

Forma i wymiar zajęć	<p>I. Zajęcia w pracowni rzeźby:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Prezentacja programu:<ol style="list-style-type: none"> a) omówienie celów b) wskazanie metod i technik wykonania zadań, c) dyskusja. 2. Ćwiczenia:<ol style="list-style-type: none"> a) Realizacja zadań przez studentów w zakresie studium I kompozycji, b) Bieżąca korekta, c) Omówienie wyników i ocena poziomu realizacji zadania. 3. Wykłady. 4. Konwersatoria. <p>II. Zajęcia w muzeum i w salach wystawowych; zwiedzanie kolekcji i wystaw.</p> <p>III. Zajęcia w miejscach ekspozycji wartościowych i zabytkowych dzieł rzeźbiarskich (wycieczki).</p>
Metody i kryteria oceny	<p>1. 50 % - Realizacja programu (wykonanie cyklu zadań semestralnych 4 – 6 ćwiczeń) – analiza i ocena wykonania poszczególnych zadań i przegląd prac.</p> <p>2. 25 % Inwencja w rozwiązywaniu zadań (wskazanych i w propozycjach własnych). – analiza i ocena wykonania poszczególnych zadań i przegląd prac.</p> <p>3. 15 % Sprawność warsztatowa – obserwacja stosowania się przez studenta do pouczeń i odnotowanie usprawnień wprowadzonych przez studenta w toku czynności rzeźbienia i prac technicznych.</p> <p>4. 10 % Obecność na zajęciach.</p>
Sposób zaliczenia	przegląd egzaminacyjny
Literatura	<p>1. Literatura podstawowa: Publikacje z historii i teorii sztuk plastycznych ze szczególnym uwzględnieniem rzeźby, a w tym: Łucja Skomorowska-Wilimowska „ Metodyka kształcenia rzeźbiarzy w Szkole Wrocławskiej w oparciu o założenia Xawerego Dunikowskiego.” H.W. Janson, <i>Historia sztuki</i>; Adam Kotula, Piotr Krakowski, <i>Rzeźba współczesna.</i> aktualne czasopisma i literatura o rzeźbie; <i>Rzeźba Polska</i> – rocznik, <i>Orońsko</i> – kwartalnik; <i>Sculpture</i> – miesięcznik, USA. <i>Format</i>, <i>Dyskurs</i>– Polska. Katarzyna Kobro, Władysław Strzemiński „ Kompozycja przestrzeni. Obliczanie rytmu czasoprzestrzennego.”</p> <p>2. Literatura uzupełniająca: Władysław Strzemiński <i>Teoria widzenia</i>; Ernst Gombrich „ Sztuka i złudzenie”</p>
Pomoce dydaktyczne	<p>pomoce dydaktyczne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Narzędzia: pion, poziomnica, cyrkiel, 2. Urządzenia: rzutnik, komputer (laptop), 3. Zbiór ilustracji do wykładów na płytach CD 4. Literatura przedmiotu w bibliotece podręcznej:<ol style="list-style-type: none"> a) atlas anatomiczny, b) publikacje na temat rzeźby od starożytności po współczesność.; 5. Dostęp do internetu 6 Zbiory muzealne, 7. Zabytki, 8. Wystawy czasowe w instytucjach kultury. 9. Student samodzielnie przygotowuje prezentację wybranego przez siebie artysty osadzonego w działaniach przestrzennych
Język wykładowy	Język polski - możliwość komunikowania się w języku angielskim